

Ekklesiastēs Solomōntos Emmetrōs Metaphrastheis

Dolscius, Paul

Lipsiæ, 1559

VD16 B 3639

Εισ Τα Σταυρωτηρια Του αυτ[ου].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69711](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69711)

ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΑΥ-

ΡΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ

Αυτός.

Ν^{τρι}ηνὶ δὲ εἰκοσὸν οὐδὲ πέμπτορ ἐπήλυθεν ἡμαρτία
μηνὸς, ὅποι οἱ κέκροποι μάρνιχιῶνα καλένται.
Ἄλλο πότε ἐνὶ ταυρῷ βροτὸς αὐτοῖς οὐκέτι οὐδεμαστεῖτο,
διῶχεν πέρι ἀνδρομέδη χριστὸς ἀποινάτη λύτρα.
καὶ τῷ τῷ θανάτῳ σιβαρῶν ἀπέλυσε τελέσας
κείεται οὐρανὸν ἀιδηγαῖον ἐσαῦθι ταυλῶν.
τομιμησκόμενοι καὶ λοιποὶ σωτηρίας ἔργα,
ισταντοις καθώδει ταῦταις γῆς ναέτησι βροτοῖς:
νῦν νορᾶς ἀειδέμεναι τοὺς ἔμπορους οἰκισέ λυτρωτῇ,
οὐδὲ λόγικὴ εὐαγέωδε σῶσραι ταρεματίσει.
τὸν δὲ καλήντα δερετήντε πειροφρέστεροις ἔμποροις
ἔμβαλε, τὸν ψυχῶν δύναμον δέ τε θεός.
ἥραζόντες γὰρ τὸν ἀγαθὸν μόνοντες οὐδὲ τῆς
κλεινόμ, εἴρων γλυκεῖς γλυκούς ξυλάπαντας ἀγρύπνοις
ἥδετοι πρήτηθεντον δύναμιστον ἀρνατανοικει
εὐθέλιον, ἀμφοτέροις προτίμοις ἐφισαμένοις.
ἐνθαλασσαῖς ταῖς ἀιδηγαῖον ἀγρονόμοις, αὐτοῖς
σινητοῖς ἀπεργογάματα προθενικῆς γόνοντος:
ωρίδαις γάρ γχιφανῆς τῶν οὐρανῶσι θεοῖς
ἔμμεμψε, οὐδὲν ἀιδηγαῖον κόσμον ἔμελλε λύψει:
διελινός διεπινῶμενά μέντοι οἰστι μαθηταῖς,
πρόλαβα ταρκυορέωμενοι σφᾶς προσέειπον ἐπικούρων.
οὐδὲ δὴ οὐ προδότητον εορτήντων διήλωσε, καὶ διυπόρ
σύνατον λοιποῖς εἰρητάρροιστι τοῖς οὐρανοῖς.
ωρίδε τὰς ἐντελλαῖς σφιντερότεροι, καὶ προεπέρ
ταῦτα, σινόφρεασον, φθέγξατο, γῆρυπνοις:

δικτότε

δὴ τόποχείμαρτέοι προάστας, εἰς ἀνθεμόεντα
καπορ, τους λοιποὺς ἐνδέκ, ἐστὸλθε, λαβών.
ἔνθ' ὑπὸ διωδεκάτης προδόθεις σωελήφθη ἕδα,
χῶς κακόσφργθεντας αἴτα δέθη.
καὶ πρῶτονομανῶν εἰσ ἀυλᾶς ἀρχιερῶν
ὑπέριθρον, εἰσήχθη, ἀμμορθεντονδεμιῆς.
εἴτα μὲν ρωμαῖον προσενέχθη δέσμοιθεντας
οἵ τοτε φύσιοις καὶ ἔροισι κριτής.
οὐτούθεν πιλάτης διώντιος, οὐσγάναρίνας
εὗμιν, οἷς ἄφεκτον γνοὺς ισχῆθωντομελισ:
άθελίμασθλιστιν φοινιχθένταντον ἀπολύει,
μήτ' ὀλέθρῳ διώναι μὴ κακὸντα κακῶν.
ῶς δὲ δέκατοντοιωδε μάστιξέρν διώματοθενδομ,
χάιματόντεντοντονγαγετῶντοδέμασ.
τῆς τε αειρομένης ταμπληθεὶς πεντατονίων,
δέητονδέκαθηνα, ταυροπαγῆτε θανεῖμ:
μήπε φύλορμανοσκήπτρῳ τόδε καύσαρδέσεωθαι,
ἀνέρι δὲ κείνων καρίσατο βίον,
ῶς βασιλεὺς τῷρενεραιων εὔρετοχετάται
έμμερον, ἀναστέμλωαι εὐθέτητομεμώρε:
τότε δευτοράτορθε δεδιώδε πλὴν τοσιδέμεμόν
φρέστον, εἰωνοκένων ταρέμηρδέωνε μόρῳ.
τάσπε χέρας νίτας ὡς οὐχίμιαφόνθεντις,
ορθιοργίαταυρῷ ιρηνε ταθέντα θανεῖρ.
τούνεντοφαρσφετέρης δρατιῶντεν χέρεατι χαβόντες,
κείτε τόποροντορχόμλωονθι ταύθετο ιράταομβρω,
γόμφοιστιν ταυρῷ πρόσμιρεπηξαρέψ.
τόσπε τόδε κέντροις, παλάμασπε τεπαρμλωορ
ἐκταδόμοντοφωσαμτοθανάτοιο τυχεῖρ. (καλων,
αυτός

διυτίς δὲ ἀναρχόμενος τάδε πάντα πετλήστι θύμῳ,
πείθετο οὐρανίς τῇ ιότητι πατρός.
καὶ πᾶν ἐκπελέσας, τὸ τελέμενόν σενὸν δὲ αὐτὸν,
πάντας οὐρανούς οἵ παρέθηκε πνοιά.
ταῦτας φραγόμενος κατέβη πάντα πνοιά
ὡς χρίστος, οὐενάς νητρεκεῖς οὐδὲ θεός.
γίνομαι ἐκθαμβώντος, καὶ τότε γυμναῖ πλάτυοι ἀγασθῶ
τόσαν, καὶ ἐκτάσεως ἐγγὺς ὁ εἰμί τάλας.
πῶς γαρ μήτε ἄτιμος εἰς θεοῖς διαδρομοῖς,
ἔστασις θρονοῦ γηγενεῖς εἶμαι φυῖς.
καὶ θεός οὐδὲ θρονοῦ διαδρομῆς ὅντες ἐπίδρατοι πηκτόρων
μεσόθι λησάων ὡς φονῆς θωμῆρ.
πῶς θεός ἀθάνατος καὶ θάντης πῶς μήτε τις ἀμύνῃς
καὶ προσκλωσῃ τῷ βύζανθι, καὶ νύγης
φεύγετε μωροσόφη σοφίκης καὶ τέκνων λογισμοί
ἀνδρόμε, τὸν θείοις οἵ πλανούμενούς εἰσί
φεύγετε, μήπε τὸ πάντας τοῖσθεσιν οὕτοις
δίκεσθε οὐδὲ πύρινον διώκεται φύσις.
αλλὰ γίοις λαθέντες θεωρίσμασιν εἴκεπε φωνῆς,
ἢ πάντας αλλατοῖς οὐ καταληπτὰ πελεῖς
καὶ πάντας οὐδὲ λαμπάδας αἴρεις,
αὐθεῖς ἐσαμβάνωμεν, φωτὶ καλύπτεις
κρυφθῆν μετέρχεις, ἀμμορα φῶται φάσει.
τοῖσε θεογλωσσωρ εὐτεύξατε γράμμασιν ἀνδρῶν,
οὐ τὰ χλωνάσαι βολόμενο, αλλὰ μαθέρ.
αντόθι πετμέμεναι γαρ μέλεπε, οἷσι προφητῶν,
γλῶσσαι θεωρώπη θέσφατον ἀνεπε πετέρι.
ἀνδρῶν ἀνθεκεῖς τιναι προθένοις ἀνδρόσις ακληρού,
σωτῆρος αὐτομόρωμ πεξέμενοι θεότων.

οὐ βρο-

οὐ βροτὸν ὅνται μόνοι δίχα ἀμαρτάμθω εἰδιλλοῦ αὐτοῦ τῆστε δικαιοσύνης, γννομίστε πλέορ, (πάσης
ἀλλὰ οὐδὲ οὐρανίης γνωσθῆται φύτυμα πέντε,
οὐδὲ πέντε αἰενάως ἐκ γεγαῖται πέντε.
ὅς τόδε πᾶν μόνθω αὐτῷ γράψει τίσει, καὶ δὲ κυνόρνα,
πνεύματι σάνθ' ἀγίῳ, σάνπε γονῇ φίλῳ.
καὶ θεός εἰς αὐτῷ γονόνθω φύσιν εἰμάνθω, καὶ δέ τι σῶμα,
πραγμάτων, οὐδὲ πέντε, πέντε πέντε λαβών,
διαναστιθείοις ἡμελλεῖ επήρθω κλοιες
σφίγγεσθ' οὐδὲ ταρσονές φύλαξάει χέρας.
καὶ νταῦθ' αλλάξαι λωκές μόροι, καὶ τὸ αἴρει μέτε
τοῖς τὸν καὶ θεόν τούχατόν δι τέλθω
καὶ τάφοι εἰσελθεῖ πνευμοπρεπῆ, ἔνδοθι κόλπωμ
γῆς, ἀμόρωμ πάντων τὸ βίοτοιο δίκιω.
οὐ μὴν οὐλως φθαρτός πνευμόντος εἰς, φύνειν
γίνεσθ', καὶ λωκές οὐκέτ' εἰς αἰενέχει.
νόσοι δὲ σκπεδόνθω καὶ σθ' αἴφιτθω, καὶ δὲ πέντε
ἀντηρέεις εἰς χθονίωμ φωτίσαις τίνθω εἶναι κέρδης
καὶ δέ τοι τὸν χάριν περιελέγεις τούτον τούτον κέρδης
οὐτὸς δέ τοι τὸν περιελέγεις οὐτὸς αὐτῶν, ματιδίωσε,
αλλὰ εἰπί λυγίσθω σὺ εἰς πάντα τοιούτοιο βροτῶμ.
τούτηνειαν γαρ τέχθη, καὶ πάντα φύλακα τὸν πόστον αἴρεθη,
οὐδὲ πάντα γχλαύωμ, μοιράων οὐφέρειδασι
εἰς μέροπας τοιούτης εἰλοιτο βίνε.
οὐδὲ μόροι οὐ γαθέντει βροτολοιγόρος εἴθε αλλοὶ δαμάσασι,
αὐτοῖς αλλάκτου σφιασι γλύποιτο βίσ.
πῶς τόδε, φαίνεται τοι εἴη, εἴφης εἰς μῶμον φεγγάλιον αλλά
τόθεος οὐδεὶς, εἰμι εἰκόνθω, εἴλιον

οὐδεὶς

οὐδὲ εἰς ταῦτε λέων πλάνη κείνη δέ, οὐδὲ Βροτὸς ἀγνῶς
πάσκε ἀμπλακίνει, οὐδὲ σεός δέ τι μῶν.
τῆτε φύσει λαθέντε πλὴν παῖδες νέοι ἀνάρχων,
εὖ κούρης Βροτέων γαστὶ προσῆκε φύσιμον.
καὶ νόθος δέ προσδιδοὺς εἴλοις μίμων, οὐδὲ μηδέν διλέσας,
πρόστις ἔτι καὶ νολαβών, στὸν μὴ ἐσκεπάρθει.
τόδε χάριν Βροτὸς οὐτὶς ἐών μόνον, ἔργυμα δὲ αὐτὸν
ταῦται τόδε ὡφέλιμον τοῖς μαρτύρεσι πελεῦμα
οὐδὲ αὐτὸν ἔχει ταῦτα τοὺς νηπιάχοντας
εὖ δέ μαθησόμεθα ἐσθότερον εὖθερίοισι ταύρεδοις
δῶμασι. Ζεῦς ταῦτα τούτων τὰ μάλα εὗδεται δέ
καθιτι γαρ οὐ μετέρεισον φίκει τὸ μάλα εὗδεται δέ
μέλλει διλόκληρόν τι, καὶ δέ τέλειον εὔμαρον.
ἀλλὰ πρληφροσώνης κείνης θυάτιεσσοῖς απαρχαῖς
ἐρχέμενον, εὖ τότερον εἴμπατα γένη ἀμμεβίω.
δέ σεόθεν καὶ τὰς εἰληφότες εὐσεβέωμεν,
οὐδὲ χάριν εἰδῶμεν οὐδέ τῶνδε σεών.
Ζεῦς οὐδὲ μηδέποτε εἴνεκα τοῖς θεοῖς ἐγένετο
αὐτομόροιο γένους τὸ Βροτέοιο λυτήριον:
τότοις ἀριώμεθα μόνοις εὐγνῶμονι συμψίη,
τὰ γραφής εἶδορών καὶ μηδὲν εἴθικε βίβλων.
ἔντον γε τὸ πρῶτον, δέ πως ἀναμάρτητο Βρότος οὐτίς
δῶν αὐταρτῶντας ἀντίδικον κείνην.
ταῦτα τοῦ ξωόλας κόσμος ἀμαρτίεων.

τούτεις

τούνεκα μὴ δρέχοντα φύσιμονορ ἀνδρα βροτέων,
ἀλλὰ καὶ ὅντα θεῷ τὸτε πέποικε τίερ.
πρὸς τοῖσδε. ἀργητονδὲ πεπάνιμνα θεοῖο
οὐτὲ εἰδῶντας ἀνέχειν ἄγειροι, οὐτε βροτοί:
αυτὸς δὲ αυτοκράτωρ θυσίη θεός ψρέεγεντο,
τόαροι εἴς αυτὸν ἄγων τοι γένεταιο χόλοι.
εἰταδὲ, ἐπει μεσίτης τοντὸς ἴλασθρα γένεθαι
ἔσκε μεταξὺ βροτῶν οὐδὲ θεοῖο, δέοι:
εὗ μηδὲν βροτῶν τὰς τῆς θεότητος ἀφρασοῦ
αγγιρατῆς εἰδίως εἰδέει εόντα θεόρ.
Χωρίς δὲ αὐτὸν τὸντων, δαμάτωρ θανάτοιο ἵψει,
οὐ βροτέω μηδεὶς κάρτει εἶχε δαμάσμ.
λοιδιοι. οἵτινες οὐκ γύρεως ἐπίσροτες εἰς τὸντο
εἴκαπερεσίνες αντοθι. οὐδὲ φύλαξ.
ηθὺ δὲ καντεκτής παρὰ τοῦ πατέρα, θαλιβομίνης τε
εἰς τὸντο θερέοι σοναχάει, εἰσαΐοιτε λιτάε.
ταῦτα δὲ σκεπόμενοι λόγος αὐτοις μείζω απαντοῦ,
τοι θεός οὐδὲ βροτόσωσι βρόθοιο πάθητε:
δενόμοδιν αρμάνοι αλιτροῖσι τοσούταμι θεοῖο,
δὲν φρεσὶ κατθώμεσθε οὐ μετέρησι κόζορ.
Χαμετέρης κακίων αποδυρώμεσθα, χέοντες
δάκρυα μυδαλέων θρησκευμάτα κατάβλεφάρων.
μᾶλλον δὲ κραδίης τὸ μυχοῖτατον ἀλγεσι λυγροῖς,
λυπάτε, κόψωμεν, κάμπλεα φύλα φόβῳ.
μήθως τῷ θελοθρήσκευδεῖσθαι μυστηνυμότοχλοτε,
μάννοριμάσωμιν νείκεσιτὸν προδότης.
πράλακα κακηγορέοντες, δέ τε ἀργυρίοιο μικρόπορο,
τὸν δακρεῖ πωλεῖν ἀνχετο λάθρη εόρ.
μήπε γοκπλανέας φαρισαίς δύνατεα φύλα,
τὸν πάργαν τῆς λώβηκε μιαδόμοδι εἰλαβέεντε.

μήτ' ἔριζε οὐδέ, τοὺς δὲ πράχοντας ἐκένορ
διοιοῖς δὲ μάρτυρις φονέασι πάσιν.
μήπε μίκης τὸν πρόειδε χάριμάνθεται μίκας δέ,
τοῖστε ἀληθοσώμης ἐγελάτενται λόγοις.
ἢ εἰκατόνταρχοι, οἷοις αἴραντες τὴν σρανωτῶν.
ἢ κάκη τόσος αὐτὸν δρᾶστιδὲ κέρτομέν φη.
ἢ μετέραι γαρ ἀταστατίστητο προσέδηροι
ἢ μετέραι γαρ ἀταστατίστητο προσέδηροι.
ἢ μετέραι γαρ τάσδε αἴρωντες ταυρόνθεν πρέμεινε μόροντε,
πρόφρωντες αἰδίῳ τάνθεν πάκτοσε ταῦτα.
τοῖς τοις ἀττικῶν σύμφυτοιν πίσταις εἰδεῖσθαι:
ταλαθῶμεν περιχαρέας, οἷοις παιενσωμάτων ἐξ αὐτὸν
τὸν δέ περίκλειστον γενόμενον κατάρα
τόντε κατατάξανται ταλαιρυλυξώσεις αὖτε
τάνθρωπων γλυκέται φῦλα ἀλιτήριαν.
μεασεντέων, ἵκετεων, σωτῆρος, ἰλάσορα, ἥντεων,
νικητέων πάντας, δώτοράτεροι μητρεῖς.
κακόφθονοις δὲ μίκης ἀμέντες χαριτόστε πρεσβύτε,
τασσόντες ἀπόροις τὴν δινί φρεσιν νόσωρ,
εὗ περιχαρέωμάν εοὶ γλωσσή τε νοσοτε,
τάντες εὐθργεσίκες εἶνεκεν ἡματίαν.
τόντες αὐτότες γλυκέται καλείωμάν αληκται οἷοις αὐτόν,
ἥμασιν εὐαγέωρ διοξολόγοισι μελῶρ.
οὐνεκανομή τάντως τὸν κόσμον ἐβάλετο λέσθι,
ἀλεθές ἀτταντίθεοι τάμπαντες τανεῦματα τάρα,
εἰλάτα μηραμεταγαπῶντες, σέργωντες, εξελεπολεθρόν,
μέτροις σωστοῖς αὐτόντες εοῖσο μόροι.

τὸ φρεσὶν ὅρμανερ, οὐχὶ ἀνὰ τόμαν τάσσιμον εἰκα
τοῖσί γε εὐσεβέαρ θελούμοισι τὸν εἶχεν.
τάντοτε μὲν ἡ ἄει, τὰ μάλιστα δὲ τῷ μαζῇ τάτῳ
τοῦτο εἰπεῖν θελούσεις γένοτο τόδινός τοι γράμμα πεπονθεῖ,
τοῦτο τε πρεβούμενον ταῦθισταν πολὺ κόθεν αὐτοῖς,
εὐγμασι τανεῦμα ἄγιοι περιφροσι τὸν αὐτούς τοι λέπει,
τὰς τυχαῖς ἔμων κραδίας ἵνα φλοξίην ανάψῃ
ἥστι, οὐχὶ πείσας πρὸς σφιστὸν αὐτοῖς φέρει.
τὸ περιστάτικον, τό, τὸ εὔσπλαγχνον πεπονθεῖ αὐταῖς
αὐθέσθι εὖ, διηλῶν πρὸς λυγρὰ φύλαν θρονῶν.
μήπεται μαρτοσώνας ἀνθῆρι τοῖ, μήτεπι ταύτας
τάμπαν ανελπίσωσθεντασθεῖχεν.
ἄλλα σὺ χαῖρε θρονῶν ὃ γειτεῖ μορφόφορε τάντων,
ρύσαπε, οὐχὶ διῶτος απερεσίκε.
χαῖρε, πεποίθησίστημέθ' ὥρμονθε, εὐθεῖα παράστασι
γῆς ἀτὰς εἰς οὐρανίτες πρόσσθετον εὐειδόμοντα.
ἥχιστε εἰσορόωμεν εἰς τὰ θρονάντα τοντεῖλαν, αὐτοῖς (παῖδες)
τανεύματα σώματα ἄγια, σώπει κλέοιμι τατρί^{τη}
χαῖρε τάλιμ, χαλίκης ἡμι εἴκετάλεσας ἀμώτωρ,
γῆστηπι ταντοδιπότες μάκαροι θεοί φύλαξ.
χῶρε ελίστω γένεται σὸν γένη προαγωνίων εὐχῆ
τλῶδις γιαδιλῶαν, οφρα τὰς αυτὰς φρονή
οφραθεὶς γένης μηδὲ, καθάποτε σὺ ερεστί μετ' αὐτῷ
ισοφυῆς, διμοφρωμ, ισοκρατῆς πεπεός:
ένει οὐχὶ νῦν λίαν, κόσμοντε κατ' αφραδέοντα
νηρεικεταντίλλοστο λόγος ἀμμαστεντ.